

BŁYŚNIENIE (2) *sb n*

sg N błysni(e)ni(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. błyskać.

Błyskawica; fulgur Calag, Cn; coruscamen, fulgetra, fulgetrum, fulgor, fulguratio, fulminea fax Cn
(2) : gdyż łám o nim powiedzieć raczy iż tu ma przydź iáko błýńnienie *RejAp* 191; *Calag* 377b.

Synonimy: blask, błyskanie, błyskawica, glanc, jasność, łyskanie.

Cf [**BŁYSNAĆ**]

KN